

Naar Capitelstart fra 1826 til 1850. Naar Gjennemsnitsprisen saaledes er udfunden for den enkelte Tiendeyders aarlige Afgift, bliver det 25 dobbelte Beløb heraf Bederlag for Tienden, der forrentes og amortiseres med $4\frac{1}{2}$ Procent, indtil Tiendegjælden er betalt.

Er Dvægtienden ikke indbefattet i det fastsatte aarlige Bederlag for Kirketienden, eller har Dveren foruden den aarlige Kornafgift paataget sig andre Præstationer, s. Ex. Kjørsel, Tørv eller deslige, eller han har paataget sig at svare Tiendeskatten, da bliver Pengebeløbet heraf at tillægge det aarlige Bederlag for Tienden.

§ 21.

Er Eieren af den tiendeplygtige Jord ikke Bruger af samme, da har han at godtgjøre Bruger den ene Procent af Tiendens Afsløningssum, der er bestemt til Tiendegjældens Amortisation. Beløbet heraf er Bruger den rettiget til at afdrage i sine aarlige Afgifter til Grundeieren.

§ 22.

Har Tiendeyderen indkjøbt Konge- eller Kirketiende, da betragtes den som afløst og bortfalden, og det er da alene de paa denne Anpart af Tienden hvilende Afgifter, der blive at capitalisere og afløse, nemlig: Tiendeskatten, den Dvotadeel af hele Tiendens matriculerede Hartkorn, som kan falde paa den enkelte Tiendeyders Hartkorn, og forsaavidt det er Kongetienden, Afgiften til Seminariefonden, men forsaavidt det er Kirketienden, Afgiften til Skolevesenet, den Dvotadeel af Kirkelysepengene, og det Bidrag til Kirkeformuen (See § 11), der kan falde paa den enkelte Tiendeyders Hartkorn. Det samlede Beløb heraf, taget 25 Gange, er den Sum, der bliver at forrente og amortisere med 5 Procent, indtil den hele Tiendegjæld er afbetalt.

Foretrækker den Tiendeyder, der har indkjøbt sin Konge- eller Kirketiende, strax at afløse de paa samme hvilende Byrder, da staaer dette ham frit for, imod at han indbetaler til Amtstuen en Afsløningssum, som er beregnet efter den i denne § fastsatte Fremgangsmaade. Han vil da af Amtstuen modtage en Dvittering for, at de paa den omhandlede Tiendeans-

part hidtil hvilende Byrder ere afløste og bortfaldne.

§ 23.

Har den Tiendeyder, der har indkjøbt Konge- eller Kirketienden af sin Eiendom, pantsat den indkjøbte Tiendeandee, da gaaer Panttegjælden over paa Eiendommen, hvoraf Tienden er afløst med samme fortrinlige Forret, som Tienden hidtil har havt. Dog maa ingen Eiendom forhæstes med et større Beløb af saadan Gjæld, end den paagjældende Tiendeandee's Afsløningssum efter nærværende Lov udgjør.

§ 24.

Naar en Tiendeyder foretrækker strax at frigjøre sin Eiendom for Tiendegjælden, istedet for at afløse den paa den i §§ 19 og 20 fastsatte Maade, skal dette staae ham frit for, imod at han i December Termin 1853 indbetaler i Amtstuen det fulde Bederlag for Tienden, saaledes som dette i nysnævnte §§ 19 og 20 er bestemt. Han modtager da af Amtstuen Dvittering for, at han aldeles har frigjort sin Eiendom for Tiendegjælden.

§ 25.

I Henseende til de paa Tiender hidtil hvilende Byrder og Afgifter — foruden de Udgifter af Kirketienden, som i § 11 ere omhandlede — fastsættes:

- 1) at Skatterne af samme bortfalde fra 1ste Januar 1854;
- 2) at den paa Kongetienden hvilende Afgift til Seminariefonden overtages af Statskassen;
- 3) at Kirkelysepenge og Kirkens Afgift til Skolekassen bortfalde;
- 4) at ligeledes den paa Kirketienden hvilende Afgift til afbrændte Præstegaarde bortfalder;
- 5) at de $\frac{2}{3}$ Dele af Tiendens Bankhæftelsesrenter, der fortiden likvideres i Landskatten, fremtidigen udredes directe af Staten til Nationalbanken.

§ 26.

Da de i foregaaende § under 1, 2 og 3 nævnte Skatter og Afgifter af Tienden, ifølge §§ 19, 20 og 22 af Tiendeyderne blive afløste tilligemed Tienden selv, skal det for samme indkommende Beløb være at anvende i Fore-